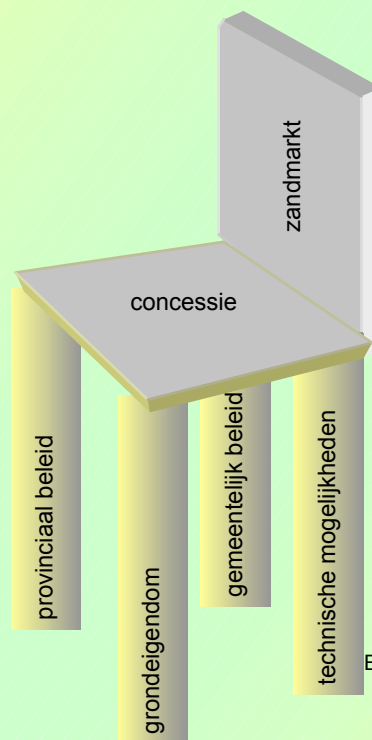

De stoelendans

Het ontwikkelen van een nieuwe zandwinning staat in onzekerheden. Enerzijds is dit het soms onduidelijke of wisselende beleid van de provinciale en van de gemeentelijke overheid. Hiermee hangt samen de onzekerheid in de voorwaarden die deze overheden aan te verkrijgen vergunningen en toestemming willen en/of moeten verbinden. Ook de afweging van inspraak van vaak natuurlijke personen speelt hierin mee. Een andere onzekerheid wordt gevormd door de mate waarin en voor welke prijs de voor de zandwinning benodigde grond kan worden verworven. Daarnaast bestaat de "normale" onzekerheid dat geïnvesteerd en geopereerd wordt op een vrije markt met enigermate onzekere toekomst en eigen concurrentiekracht.

De planontwikkeling op de verschillende onzekerheden dient gelijk op te gaan. Het heeft geen zin alle gronden te verwerven als een aanvraag op de Ontgrondingenwet vruchteloos blijkt omdat medewerking van de betreffende gemeente in WRO procedures blijft ontbreken. Het heeft ook geen zin alle vergunningen verworven te hebben om te constateren dat de grond alleen voor veelvoud is te verwerven. De planontwikkeling is dus een stoel met vier poten die elk een gelijke "ontwikkelingslengte" moeten hebben:

Bron: de "Cubic Chair" van Cubic Square B.V.

Een van de belangrijke pijlers onder een zandwinning is dus de grondverwerving, die niet achter kan blijven of vooruit moet lopen op andere succesbepalende factoren voor de realisatie van een zandwinning.

De concessie zit wel lekker op de vier poten, maar de hoogte van de rugleuning wordt bepaald in de markt.

In een steeds voller land, met stijgende grondprijzen en uitbreidende regelgevingen, worden steeds vaker sommige poten weggezaagd. De meubelmakers moeten steeds vakbekwamer worden.....